

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšedne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ci khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Gserbiske njedželske lopjeno

W Budyschinje

22. haprleje 1934

Baugen

Njedžela Jubilate.

1. Pětra 2, 17.

„Wopokacžje čjesć kóždemu. Lubujće bratrow.
Bojće ho Boha. Čjesćće krala.“

Jubilate! Wyštajće Knjesej znyh kwět! Dženžnišha njedžela naž wo to prožy. Kať rad čłowjeť to čžini. Nětko je nalětny čžaž, wšhitko wonka w Božej stwórbje naž k tomu wabi, so řobu wyštamy i ptacžkami. Swojata pšichžluschnosć je nam řchescžijanam, so Boha řhwalimy řa jeho dobroty. Wjeřekny džak dyrbi i wutrobny řaž płomjo k njeřbu řapacž. Wjele pšichžžiny mamy my wšhitžy k tomu.

Snowa je řo nam pšichpowědała wjeřeka powěscž, řo řana řmjerč njeje, ale jenož lute řiwjenje. Tež po najčžemniřhej nožy pšichřdže řařne ranje. Kať džakowni móžemy my nařchemu Bohu tola řa tajku powěscž byčž, řo je nam tehdy dať přenje jutry, řo řmėdžachmy nětko řařo jutry řwjecžicž a wjeřeku powěscž horje wřacž.

Dženřa je njedžela pořawnow, řotryhž řynti budža řo mēřhecž mjes řłohy pobožnyh řemřherjow, a to wšhitko k čžescž Božej a k napominanju: Wyštajće Knjesej! Tež ty dyrbiřh wyřtacž! Ale niz jenož džēřa, ně, pšchego a wřchu- džom řpěwacž a wyřtacž. Božich darow je tyřaz. Tať budže potom zny řiwjenje wulke džakowanje a wyřtanie, a to i tym, řo řo Bohu řwjecžimy a wšhitko čžinimy jenož k jeho řhwalbje.

W pořlednim čžařu řmy řusto řařo přėdowanřke řłowo mēli řłowa i Pėtroweho řřta. Tať čže wón nam tu dacž dobroty řchescžijanřski porjad, duchowny porjad, řiž nam pořa- řuje nařchu winowatosć: Wopokacžje čžescž kóždemu, lubujće bratrow, bojće řo Boha, čžescžće řkala.

Čłowřta pšichžluschnosć řada wot kóždego, řo čłowjeť řwajeho řobucžłowjeťa čžescž. Kať wjele bóle mamy potom řařo řchescženjo tute napominanje řorje wřacž, řdny nařh řbóžniť nař wucž. Sčtož řče wy čžinili najniřřchemu mjes mojimi bratrami, to řče mi čžinili. řesų je řchoť k tym, řiž řchų na řwēcžę podřłocženi a wot čłowjeťow řazpicž; řadny rosđžel pola njeho njeř. Wón jenož řlada na řnutsłowne řiwjenje, na duřhu.

Nařh nēřčžřřhi čžař wucž nař, řo mjes řawami nařche- řo luda řadny rosđžel njeje, a i tym ma řo tute nařche řłowo dopjelnicž. Křařne řiwjenje, řdžež ředny druheho čžescž! Tam je woprawdže mēř a lubosć.

Snamjo přenjeho řchescžanřstwa řē lubosć mjes řobu, a tořodla řo džiwachu pōhanjo, řdny tajke řnutsłowne řwjařki widžachu. A tute řnamjo ma řo tež džēřa řřřchče pořařacž. řařđženy tyđę řtejeshe pod řēřłom řnutsłowneho miřijonř- řtwa. Njeje kóždy wřřtaw řnutsłowneho miřijonřtwa mēř- no řchescžanřsteje lubosćę, řdžež řo njewoprašča, řchto abo řchto řy, ale řdžež jenož řēřa: Kať móžu tebi pořhacž, řo řo twoje čžerčjenje a řubjeřřtowo polóži a řo twoja duřha řo domoj namať.

Sčtož čže potajřim tute Pėtrowe napominanje dopjel- nicž: lubujće bratrow, dyrbi mēčž wutrobu pořnu lubosćę k řwojemu řliřřchemu. Ty dyrbiřh řwojeho řliřřcheho lubo- wacž řařo řam řo, je nařh řnjes prajiť. řa řwēcžę je wjele lubosćę, ale maľo praweje lubosćę. Nařha wutroba ma řohy pšchewjele lubosćę k řjenjeřam, řubłam, řachodnym wē- řam; tola lubosć k řobucžłowjeťam ma nařha přenje naj- wjeťřha lubosć byčž. řej mamy wřcho woprowacž! Tořo- dla je tež nuřne, řo řnajemy řōřło, i řotrehož pšchego řařo no- wu lubosć dořtanjemy. Prawa lubosć ma řo řwjařacž i Bo- řom; řdny řmy my řohabořařni, potom mamy tež prawu lubosć. Tořodla piřhe Pėťr dale: Bójće řo Boha. Duřha

pyta Boha, jej chze ɣo picz po Boſy a Bóh ɣam je jejne ſbožo. Człowjek ſteji w ſtajnym wojowanju, tak wjele moſow wojuje pſcheczimo duſchi: czelne loſchtu, niepěkne ſadzerzenie, ſpieczowanie pſcheczimo wſchemu porjadej; Bohabojoſcz paſ je ſaklad kóždeho porjada, tež ɣwětneho. My njemóžemy ɣo Bohu doſcz dſakowacz, ſo mamy ſaſo knjeżeſtwa, kiž derje wě, ſo jenož tam ɣo wuſpěch dſeła namaſa, hdžež Bože žohnowanie je. Tohodla maja tež naſche dſeczki w ſchuli nabožinſku wucžbu, ſo by horje roſtk bohabojaſny lud, kiž twjerdže ſteji w prawej wěrje. ɣacžrunje w naſchim kraju mēr a jednota knježi, mamy paſ w zyrkwiniſkim, nabožiniſkim žiwjenju wulki njemēr. ɣly njepſcheczeli ſteji pſched wrotami zyrkwje a chze naſchemu ludej wſacz kſheſczijaniſku wěru: nowe póhanſke hibanje, wo kotrymž ɣmy hižom huſto w „Pomhaj Bóh“ čitali. Tak je kóždy wot naſ powołany na tym ɣobu dſełacz, ſo my ɣami ſtejimy w bohabojoſczki a ſo naſch lud namaſa pucz k Bohu a woſtanie Boži lud.

A ſkóncžnje pſchimoła Pětr: čzeſčje krala. ɣdny my nětko krala nimamy, tola tute napominanje dale pſacžki. Mjeno k temu ničžo njewucžini. Kral bē najwſchſchi, wjedniſ naſcheho luda. My mamy ſa zſly lud ſaſo wjednika, čzeſčje jeho. Huſto doſcz ɣmy čitali, tak wón k nowemu ſakonjei ſteji, tak wſkoło waži jaſo žórko nowych moſow. My wěmy, ſo wón ɣo wě ſwjaſany k Bohu, k kotrehož hnady je dany k prawemu knježenju doſtał. Čzeſčje jeho chzemy a Boha proſyč, ſo by jeho tež w jeho nowym lěče žiwjenja poſlynił a žohnował k lěpihemu naſcheho zſleho luda, ſo by kſheſczaniſki był, na ɣwojeho wěčneho krala Jeſuſa hladał a w mērje k Bohu ɣo modlič mól.

Kak kražny tajki kſheſczaniſki lud, ſjednoczenny we wěrje, w kotrymž je čzeſč, luboſč, bohabojoſč a porjad! Pomhaj Bóh nam k temu!

Twoji ɣmy; naſ, Knježe Božo,
S kſchidlom ɣwojim pſchikrywaj;
Bohate a miłe ſbožo
Naſchim prózowanjam daj,
Čžinič wſcho po twojej woli,
Widacz ɣo teho, ſchtož čze boli;
Pſcheměn ſtaroh' człowjeka
Do noweho ſtrowjenja! ɣamjeń.

Rańſchi kěrluſch.

Glóž: Wihińdž Knježe Jeſom Khrniſhe ɣam.

Eso w ɣwěče ſtajnje wotmēja
Kaž džen, tak nóz, tak ɣwětlo, čžma,
My lehnycz džemy, ſtawamy,
A drēmamy a dſełamy.

Na nowym ranju proſchu čze:
„Budž, woſtań, Jeſu, pola mje;
Mje ſwjekeł Twoja pomoz tu.
Ja Twoju wolu čžinič chzu!“

Na nowym ranju, Jeſu, Čži
Dſač, čzeſč dam Twojej ɣwěnoſczki,
Eſy w nožy tu mje ſchkitował,
Mi mēr a dobre ſpanje dał.

Tež dženka, Knježe ſchkituj mje,
Sdal wote mnje wſcho njeſbože.
Čži čželo, duſchu powucžu
We žiwjenju a w wumrjecžu.

Tež dženka daj Eſwoju hnadu mi,
Daj ſbožo w mojej ɣlaboſczki.
Njech k čzeſczki Twojej dſełam tu
ɣacz k ſbožownemu ɣwajatoku.

Budž Ty mój troſcht w wſchej ſrudnoſczki,
Móz kražna mi w wſchej wutloſczki
Mje k nowej mozu wuhotuj,
Mi čželo, duſchu wobarnuj.

Budž Twoje ɣłowo ɣwětlo mi
So njeižny tu we hrěſchnej čžmi.
Njech ja ɣo po nim ſkožuju
Sa čžaſ a wěčnoſč k wužitku.

Mój Knježe ɣmil ɣo nade mnu,
Čži w poſluſchnoſczki ɣlužicz chzu.
Mje kħudoh' ženje njewopuſchcz,
Mój wulki dołh mi wſchitkón ſpuſchcz.

Mój Knježe Jeſu, wuſklyſch mje,
Daj mi wſchěch hrěchow wodačže,
Knjež Ty we mojej wutrobje
So čžinu, ſchtož Čži lube je.

Pój, Jeſu, ſo Čže duſcha ma.
Mje wobdač, Knježe, bohaſtwa.
Eſy kħblo moje najwjeſche,
Mój Knjes, mój kral do wěčnoſcze! J. W.

Bože pucže ɣu huſto dſiwnone pucže, ale pſchezo dobre.

Scžehowazu ſtawiſnu tu ſtajimy, ſo bychmy k njej wſchěch Eserbow dopomnili, ſo mamy tola tak rjane ɣerbſke knihi, kotrež je dobre čžitacz. Tuto powědancžko je k kražnych knihow „Kwětki“, kotrež buchu haſle 1921 wudate. Wone poſkicžaja wulku kopizu powědancžkow, naſtawkow, ſpěwom, hróncžkow. Tute ɣu ſa młodnych a ſtarých, ſa małych a wulkič. Chzeče Wy, lubi Eserbjo, ſo tam wone po ſtach leža njepoſupjene? Dſicže ɣebi po nje do ɣerbſkeje knihačnje a kupujče je ſa dſeczki a doroczenny. (Strona 42 a 43.)

S čžaſa ſa čžaſ.

Něſchto ſda ɣo nam w naſchim čžažu njedobre ſnamjo bycz ſa — kſheſczijanow. Darniwoſč — wo woporniwoſczki njechamy haſle rěczecz! — Darniwoſč pocžina bóle a bóle bycz liwka, — darniwoſč, kotraž Bohu daruje, kotraž daruje Jeſuſej Khrniſtuſej a jeho kraleſtwu.

Njeprajmy haſle: na tym je wina kħudoba abo dawki a pſchezo ɣo woſpjetowaze dawanje. S tym ani do čžorneho njetrječimny ani kſorjeń tutoho woliwknjenja njewurnjemny. Sprawni budžmy!

Luboſč k Bohu bywa džen a bóle liwka, ta luboſč, kotraž wě, ſo je naſ Bóh tak lubował a kotraž tohodla, doſelž luboſč k tuteje luboſče je, hinał njemóže, hač Boha ſaſo lubowacz. Wona jeho lubuje ale niž jenož w kěrluſchach aba ſe ɣłowami, ně k zſleji wutrobu a tohodla ſe ſkutkami, ſe ſkutkami, do kotrychž tež dar ɣluſcha, dar daty w luboſczki k Božeji luboſczki.

Njepiſchemy tole, doſelž je nětke runje ſbērka ſa Knjeſowyn ſkutk luboſče, kiž mjenujemy „Snutſtowne miſijoniſtwa“.

Ně, tuta pschiběraza liwošć, darowacž Bohu, je snamjo zyněho poslednjeho čaža. Traščaze to snamjo!

Traščaze, dolelž čerpija tať skutki lubošće. Traščaze pať tohodla, dolelž bo w tym jewi spadowaza lubošć k Bohu a pschiběraza lubošć k semskim kublam, pothadžaza i bojošće wo semske a i hrošy psched semskim; a to sažo hwědčži wo spadowazej bojošći psched wěčnym a wo spadowazej starošći wo wěčne.

A to hu strašne snamjenja, hrožaze snamjenja, snamjenja njesboža, snamjenja, so bo shubjuje wěrne sbožo, kotrež dušha našha w Bosny ma.

Schto jechze i toho bycz? Nam bo sda, so hmy storo dokladnje dosć nařonili, so hmy se wšchěmi semskimi kublam a se wšchej lubošću k nim shubjeni, priedy hacž bo dohladamy, so pať woňanjeny a so bohacž woňanjeny, hdyž hmy bohacž w Bosny. Tuž ledžbujmy na tute snamjenja čaža a na to, hacž je na šebi a we šebi mamy! A hladaajmy bo!

Lěto 1934 — jubilejne lěto.

400 lět šem je to lětka, so naš reformator Luther dołncž hwoje wulke džělo, pscheložicž zynu Bibliju. Žane se poslednich lětow njebe, kotrež naž njeby pohnuwalo, spominacž na to, schtož bě psched 400 lětami w roshudnym čažu reformazije. Tuto lěto 1934 čini to tež a to roshudnje. A wono ma tež pschicžiny došč sa to. Pschelož Biblije njeje tola jenož sa ewangelsku zyrkej a dozyla sa křesćijanstwo Němskeje haj sa zynle křesćijanstwo šałož, ně, wón je tež, kaž je to tež kancler Adolf Hitler wobkrucžik, šałož sa zynu nowy twar sjednoczeneho němskeho luda a štata.

Hižo w lěće 1521 šapocža Marczin Luther na hrodže Wartburg Bibliju pscheložowacž, a to Nowy Šaon a psalmny. Lěto posdžišcho hižo mějeske němski lud knihi, kotrež „Septemberbibel“ mjenuja. W njej bě pať jenož Nowy Šaon pscheloženy. 12 lět je potom hišće tralo, priedy hacž bě pschelož zynleje Biblije šhotowjeny. Džělo bě tola pschewulke a pschecžěke, a nimo toho mějeske Luther w tutnych lětach druhich nadawkow dosć a tež dosć wojowanja a bēdženja. Luther šam wušnawa, so je wjele próžy a džěla mēl, priedy hacž bě hoberški a wažny skutk dokonjany. Mjes druhim wón rjekny: „To šmēm i dobrym hwědomnjom wuprajicž, so šym hwoju najwyschšchu hwěru a pilnošč na to nałožik a so njej-šym nihdy žanych njeprawych myšlow mēl. Pschetož ja njej-šym ani hellera sa to wšak abo pytať abo i tym dobyť. Tať njejšym hwoju čelcž w tym pytať, to wě Bóh mój Knjes, ale šym to činiť, šlužo lubym křesćijanam a hołdujo tomu Jenemu, kotryž tam horjeka knježi.“

Esu hišće nětk Biblije i tuteho Lutheroweho wudawka lěta 1934 wukhowane? Haj, ale jenož něotre! Luther je se šmojimi pomocnikami tež hižo 1539 šnowa na tutej Bibliji dželať, šnowa pscheložowacž a porjedžať. W lěće 1542 wuda wón drugi porjedžany wudawk zynleje Biblije. A po tym a hacž do džěnka šu miliony Biblijow a dželow Biblije čžiscželi, a to niz jeno w němskej rěči, ně we wjaz hacž 800 rěčach a narěčach zynleje šemje.

Tuž drie njemōže dozyla hinať bycz hacž so lětka ewangelszy křesćijenjo, njedch bndla, hdyžkuli chzeja, wopominaja tutón hoberški a wulzy wažny skutk reformatora Ruthera. We Wittenbergu hu wón dokonjany, tuž bo tež w lěču we Wittenbergu wošebite jubilejne šwiatocžnošč wuhotuja. Tam a druhdže chzeja tež wšchelať wudawki Biblije wusta-žicž a tať wšchēm ras škladnošč dacž, wohladacž žadne Bi-

blije a wšcho, schtož hewať w pišmowštwje i tutym Lutherowym pscheložkom Biblije šwižuje.

Wšchitke tajke wuhotowanja woňtanu pať něšto njeznye, haj šnadnuške, hdyž němski lud a hdyž ewangelszy křesćijenjo i tutym lětom bo njedaja nařacž, Bibliju čžitacž a šwoje džecž wucžicž, Bibliju čžitacž. Tohodla: Pschima-žmy bo Biblije! Čžitajmy Bibliju! Pschitajmy w Bibliji se wšchej hwěru a šmodle-žnym a to šami a i druhimi!

A pschitajmy runje w tutym našim čažu hišće šlowcžko do tutnych tjoch šadow: zynu Bibliju! Niz jeno Nowy Šaon! A hišće mjenje jenož džěle Noweho Šaonja! Tať wšchak chzeja jich wjele. Luther to njeje chzyn. A naš Knjes Ješuš Křyštuž tež niz!

Stare waschnja a pschiprawy.

Wo nich pišachmy, sa nimi bo praščachmy. Pschi rowach a řaščach hižo wšchellcho namakachmy.

Do rukow njebožicžkeho položa, hdyž na marach šteji — a tež hižo do toho — wocžinjene ipěwarške. Tute woňtanu šwjetšcha tež w řaščach a pschiindu šobu do rowa. Čžehodla bo to štawa?

Do řaščcha dawaja njebožicžkemu tež dosć druhcho šobu. Schto wšcho? By dobre a šajimaze bylo, ras wšcho šapišacž a rospominacž. Nam bo sda, so by bo runje tu dosć šjewiko, schtož njeje křesćijanške ale pošanške. Tuž pom-šajmy, so by bo to štať.

We pschiblowach.

Młode lěta šu rjane šoncžki.

Młode lěta pošasuja, řaške štare dny budža.

Młodeho šonja a młodeho hólza sa křótku wušdu.

Młodošč je njemdrošč.

Młodny ludžik njesprawneho paštrja trjeba.

Młodži dobru radu nimo wušchi puščcha.

Młodny chzešch nětk hracž a picž; štary pošdžesh klinki bicž.

Młodny ludžik ma šludnicžki sa pěťne wěžki.

Mudry pašoť naštaja wušchi, šabnyšchi hubu.

Mudry wě, so njeje dosć mudry.

Bóh čžistu wutrobu psched pomjedžu šakitaj!

Zyrkej a štat.

Wo młodžinu to pschezo hišće džě. Nětk tež počžinaju wjednižy řatolřkich sjednocženštwow a šobuštanw tutnych wopušchcžowacž hwoje dořalne štejniščcho a pschěstupuja do řynka Hitleroweje młodžiny. Tať bo bližiny bóle a bóle k wot-řynženemu řonzei, so bo młodžina zynleje Němskeje sjednocžki pod wjedniřtwom Hitleroweje mužikeje a žónškeje młodžiny. So tole wotřynjeny řonz, je bo hižo wjazy křóč jašnje dosć wuprajiko.

Němski biskop je wošebite pošelřtwo wosjewik, i kotrymž chze šnutsłownym njeměram w ewangelskej zyrkwi šadžewacž a řoncžnje šměrowanje šmōžnicž. Tohodla porucža, so bo wšch šatrocženja pschecžimo duchownym šastaja, řhiba so šu řatnopolitřkeho řaša. Hacž to šu, roshudži jurřřta zyrkwi-nejew wyschnoščje. — So bychmy bo w zyrkwi wšcheje njejed-noty wěry dla šminyli, tola pať wěřte šwonłowne řjadowa-nje dozpěli, je němski biskop ministerialneho řirektora w pru-

skim ministeriju do tutoho džěka powołał. Tuž njech nětk škoro žo wscho domujedna a dośriaduje tač, kaž to zyrkej zyrkwi dobre a ludej šbožo!

Sa šběrku Snutskowneho mižionstwa łu wšhelazn wu-
šnamni wjednižn šjawnošći łuowczko prajili. Tač tež presi-
dent š Hindenburg, a to šczěhowaze: „Ludowemu dnjej Snuts-
kowneho mižionstwa Němškej Ewangelškej Zyrkwej pšchaju
š wutrobu dobrn wuspěch. Njech wón „Šlownemu wubjer-
kej“ wunjekn bohate šredki, dodołonjekn wažne nadawki a
njekn wón šnowa šwědczi wo woporniwosći a wo duchu
pšhesjednosće, kiž w našim ludu bndli. podp. Hindenburg.“
— Esy ty činił po tym? Maš ty šnamješko Snutskowne-
ho Mižionstwa, dokelž něšto dari? Kelko šnamješkow šn
hižo měl a šn hižo nahromadził! Kat mohło mjes nimi po-
brachowacz šnamješko Snutskowneho Mižionstwa, hdnž to-
la tuto hižo lětdžekatk wukonja špomocerske škutki, ke kotrymž
hakle je nown štat nětk lud šwołał? Tež dženka je hišće
čžaš, daricž dar! A w běhu lěta niž mjenje!

Wšhelate š bliska a šalota.

Jubilate. Tuta njedžela je njedžela pošawnow kaž bu-
dže pšchichodna njedžela njedžela špěwa. Tohodla je dženka
tež kolekta ša mižionstwo pošawnow. Tuto ma, kaž šmy to
w pošlednich lětach špšnali, šwoje wošebite a wošebne na-
dawki. Tuž čžemy jo podpjeracz. — Nasche šakške mižion-
stwo pošawnow ma w tukhwilu 291 šhorow a w nich 3027
dujerjow. Š tutnch mamn jich tež rjanu a wuštajnu čžrjodu
w našich šerbško-němškich wošadach. Tež jich džělo budže
nětk wobšchěrniške, hdnž je nětk zyrkej tač mjenowane „lu-
dowe mižionstwo“ powšchittownje porucžilo a wošebity na-
dawki šcziniła. W tutym džěle maja pošawništjo šobu waž-
ny nadawki. Njekn klicža pšhes naše Bože domn a pšhes
naše wošadn pošawnn a š jich šyntami njekn klicža do wu-
trobow a šwědomnjow šerlusche, naž wołajo š Bohu. A ša
tydžekn potom njekn šanošhuja w pošlnch Božich domach na
njedželi špěwa džakni a wěrjajn šchescženjo šwoje šerlusche
š ertom a š wutrobu.

Do Budeštež. W Šserbskim Domje wuhladačmy wulki
wabjajn wobras: Budeštežanški Boži dom, š kotrehož šhor-
hoje šmahuja. Tutón wobras čže pšchepošchowacz na 600-
lětny jubilej wobštacz, kotryž čžeja Budeštežn wot 16. hacž
do 20. junija šwjecžicž. Naschi čžitarjo šmędža drje šo tola
wěšće nadžijecž, šo š Budeštež hišće dróbnišchego wo tym
doštanu. Tač někotrny tam potom tež rad dojedže.

Našćež šo še wškej mozu šadobnwa. Mějachmy tač
čžopke, haj horze dnny, kaž tež šedny hdn. Še wškej mozu šo
w pšchirodže — mējachmy tola tež hnadny, pošdnny deschcz! —
wudobnwa wšchudžom nowe žiwjenje. Radoščiwu, šhladu-
jemy na to, ale pač tež štarosćiwu; bojimy šo, šo mohło šo
wjedro pšchemenicž a šmjerški šeschkodžicž. Tohodla šwjecž-
my dženka a šoždn džen šnowa hižo „Rogate“, modlimy šo,
pošžmy wo šchit a žohnowanje. Šchtož tam wonkach šo
počžina šelenicž w barbje nadžije, je tola naša nadžija ša
šospodarske pošpšchenje. Čžemy džakowni bncž, šo tuta še-
lena nadžija tam wonkach, kotraž je šoždn džen a hišće šole
šoždu nóz tač wohrožena, njeje naša jenicžka a naša poš-
šlednja nadžija. Čžemy džakowni bncž a pošni nadžije, do-
kelž je ša naž nadžija wšchch nadžijow Bóh!

Še Snutskowneho Mižionstwa, kotrež w tutnch dnjach
šoždeho do šobuškutkowanja wabi, pošcho wo dar lubošće,
kiž šmy tola wšchitž dali. Snutskowne Mižionstwo w Něm-

škej ma: 412 domow ša wuwucženje, 328 šhorhownjow še
36 667 šožemi, 30 domow ša wuhojenje š 3592 šožemi, 20 do-
mow ša wuhojenje tuberkulošnych š 3220 šožemi, 118 domow
ša šednych a šewat šhiprnych š 24686 šožemi, 84 domow ša
maše džeczi — Krippen — š 2520 měštnami, 28 domow š 3030
měštnami, w kotrychž džeczi wob džen pšchewnwa, 2539 ša-
šrodow ša džeczi š 165 035 měštnami, 670 wukhowow —
Šorte — ša šólzow a šolžn š 27500 měštnami; — Dožyla ma
Snutskowne Mižionstwo 200 000 džeczi šastaracz —; dale:
454 domow ša wukublanje š 23 000 měštnami, 135 domow
ša tajkich, kiž šu še šchule. Š 10 154 měštnami, 4 358 wošad-
nych štajjow š 6 781 šotrami, 1000 domow ša šarnch a šhi-
prnych; — wšchědnje ma wono 30 000 šarnch a šhiprnych šasta-
racž; — dale: 87 pšcheshódnych domow š 292 šožemi, 330 mi-
šionškich štajjow na dwórnišchczach a 115 dalšich šlužbow
na dwórnišchczach, 37 domow š 700 šožemi ša mižionstwo na
dwórnišchczach, 315 šospodow — Šerberge zur Šeimat — 42
šolonijow ša džělacžerjow, 12 domow ša namórnikow a šódž-
nikow na šekach, 35 šštow ša čžitanje w tukraju a we wu-
kraju, 5 domow ša pincžnikow. Dale maja w 591 domach
21345 čžlowjekow, kiž šu we powołanju abo kiž wuknu, šospo-
du a pšchewntk. Wšcho do šromadn ma Snutskowne Mižion-
stwo na 20 000 domow a wuštawow, 75 000 džělacžerjow a
džělacžerkow a na 2 000 000 pomocnikow a pomocnižow. —
Tole wšcho šebi ras šust woblicž a rospominaj. Špšnajekš,
kač šobrške to škutki lubošće. Šchto nochžn to šobudžělacž!?

Na pucž.

Kač rjann to pucžik a žiwjenje je,
šdžekn lubošći njewinošč po šofu dže!

Tam ložžn šo šhodži

A wjekle šlodži,

A jednota twari a žohnuje dom,

A rjenšcho tam šacžewa šwětk a dom.

Šandrij Šejlek.

Šištowanje: Ša Kantate: R. we W. — Ša Rogate
(Bože špicže) Š. w R.

Poručamy našim čžitarjam ščěnowace

nabožne knihi

M. Domaška: Poštna harfa	0.25
O Mrózak: Nasa najšwěčiša křescijanska wěra	1.25
Nyšpory za poštny čas	0.05
J. Křižan: Čichi piatk	0.05
A. Sykora: Wudowa Linatowa, abo hubjene wopismo	0.10
A. Sykora: Kwětki z misijonskej zahrodki	0.10
A. Sykora: Ewangelška cyrkej pod křižom	0.10
A. Sykora: Třoje zornjatka za bohate plody	0.10
A. Sykora: Dr. Marcin Luther	0.05
Tři kěrluše	0.10
Prěnje rozwučowanje wot Boha za te lube mólčke	0.05
H. Imiš: Tři přédowanja	0.05
H. Imiš: Dopomnětki ze swjedženja znutřkowneho misijonstwa	0.05

Móža šo škazač pola wosadneho knjeza fararja abo

w Šerbskej kniharni w Budyšinje

Šamolitiwity redaktor farar Wyrzacž w Nošaczach (Noštk b. Weissenberg).
Nastad Šserbska šlowna přédarška šonferenza w Budyšinje. — Čžišćež
„Šserbske Nowiny“ w Budyšinje. — Wukhadža šoždu šobotu a piacz
šchitwórcželnje 108 pjenježow.